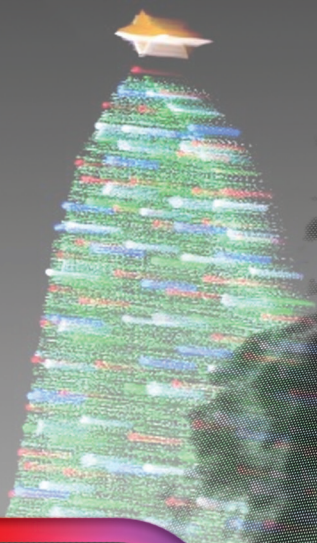

anthropos

De Redactie wenst iedereen
fijne kerstdagen
en een
gelukkig nieuwjaar

Mens OV-race!

Het talent van... Arjan

Carrièredag 2011

De ALA

De familiedag

Medtronic

Medtronic is a world leader in medical technology, restoring people to full and productive lives using the most advanced medical device therapies. The company has over 36,000 employees worldwide, with headquarters in Minneapolis, USA.

The Bakken Research Center in Maastricht contributes to Medtronic's mission by conducting clinical and technical R&D programs in Europe, the Middle East and Africa, cooperating with medical specialists and scientists in hospitals and universities.

Excerpts from the Medtronic Mission:

- To contribute to human welfare by application of biomedical engineering in the research, design, manufacture, and sale of instruments or appliances that alleviate pain, restore health and extend life.
- To direct our growth in the areas of biomedical engineering where we display maximum strength and ability...
- To strive without reserve for the greatest possible reliability and quality in our products...

Medtronic Bakken Research Center
Endepolsdomein 5
6229 GW MAASTRICHT

www.medtronic.nl

MENS**I N H O U D S O P G A V E****COLOFON****Anthropos**

Jaargang 9
Nummer 2
december 2011

Anthropos is het verenigingsblad van Mens, de Medisch Natuurwetenschappelijke Studievereniging.

Oplage

100 exemplaren
1^e druk

Drukker

Afdeling Reprografie VU

Contact

mens-anthropos@few.vu.nl

Adverteerders

Medtronic

RedacCie:

Teun Bakker
Danique Barten
Thomas Koopman
Martijn van de Locht
Mike van Rijssel
Roosje Ruis
Tess Schoneveld
Stijn Sonneveld

EindredacCie:

Dennis Kruijssen
Martijn van de Locht
Stijn Sonneveld

De Anthropos is in volle glorie te bewonderen op de website van Mens, www.mens-vu.nl. Hier is niet alleen de omslag in kleur te zien, maar ook de volledige binnekant!

'Mens OV-race!' blz. 17

'Het talent van... Arjan' blz. 10

'Carrièredag 2011' blz. 16

'De ALA' blz. 20

'De familiedag' blz. 21

Woord van de RedacCie	4
Woord van het Bestuur	5
Een update van de fSR	6
Een update van de OL	7
MNW Cribb: Tamara	8
Het talent van... Arjan	10
Doorgeef interview	11
MNWER aan het werk	12
Agenda en Verjaardagen	14
Ra-Ra-Raadsels	15
De Carrièredag 2011	16
De eerste OV-race!	17
Verhalen uit de Wetenschap	18
Verslag van de ALA	20
Familiedag 2011	21
Achter de schermen bij de... SportCie	22

Woord van de RedacCie

Tekst door: Martijn van de Locht

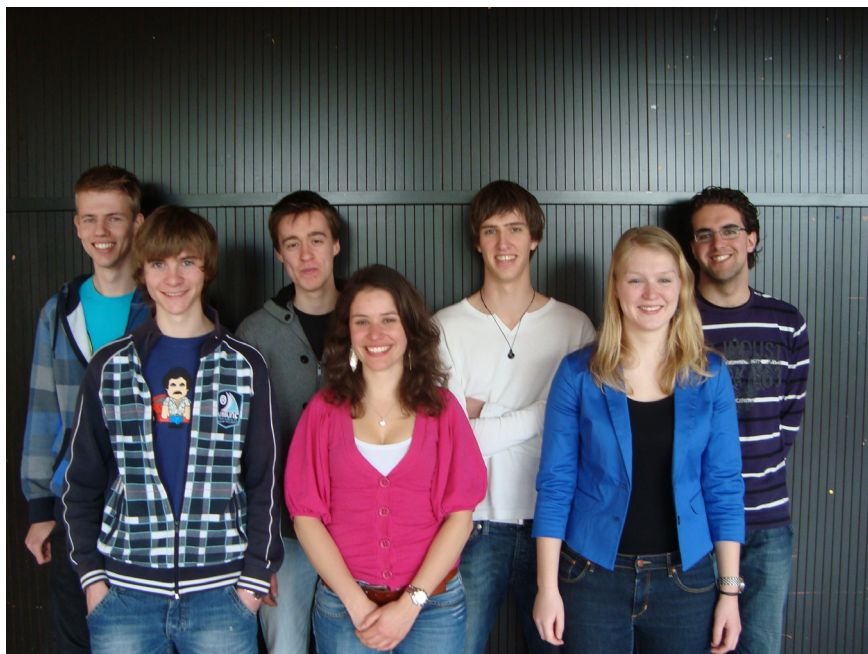
Beste Anthropos lezers,

Wederom ligt er een nieuwe glimmende Anthropos vol leuke verhalen, weetjes en feitjes voor jullie. Deze Anthropos is tevens de laatste waaraan ik heb meegewerkt. Ik heb namelijk besloten het voor gezien te houden, bij precies de 10de uitgave van de Anthropos sinds ik de lay-out ben gaan verzorgen en later het voorzitterschap op mij heb genomen. Gelukkig bestaat de RedacCie uit meer leden die enthousiast door zullen gaan en elke periode weer een mooie en gevulde Anthropos voor jullie gaan verzorgen!

Uiteraard wordt het voorzitterschap nu door iemand anders overgenomen, namelijk Stijn! Stijn helpt mij al een tijdje met de lay-out en het in elkaar zetten van de Anthropos. Hij is dus de logische opvolger en heeft er veel zin in. Ik wil hem nog even veel succes en plezier wensen! Maar dat vast helemaal goedkomen.

Voor nu wil ik jullie allemaal veel lees- en puzzelplezier wensen. Ik hoop dat jullie de afgelopen Anthopossen als geslaagd hebben beschouwd!

Groeten,
Martijn.

Woord van het Bestuur

Tekst door: Britt Kunnen

Beste lezers,

Het einde van het jaar komt steeds dichterbij. Buiten is het inmiddels koud en vroeg donker. Gelukkig is het in de Menskamer altijd warm en gezellig en helaas weten ook de muggen dat. Met de feestdagen in aankomst, ontbreken ook in de Menskamer de pepernoten niet en het zal niet heel lang meer duren voordat er ook een kerstboom te vinden is.

Dit jaar zal bij Mens worden afgesloten met een jungleborrel en ook staat er nog een kerstlunch op het programma. Maar het is natuurlijk pas echt vakantie als die laatste tentamens zijn gemaakt. Dan heeft iedereen er alweer twee periodes opzitten en kan het genieten van twee welverdiende weken kerstvakantie beginnen.

Dat het einde van 2011 in de buurt komt, betekent ook dat het begin van 2012 eraan komt. Dit kan natuurlijk niet ongemerkt voorbij gaan en 2012 zal dan ook feestelijk afgetrapt worden met een gala. Daarnaast betekent een nieuw jaar ook een nieuw bestuur. Tijdens het drukken van deze Anthropos is de tijd voor het schrijven van sollicitatiebrieven als het goed is voorbij en zijn de sollicitatiegesprekken in volle gang. Ik ben erg benieuwd hoe het nieuwe bestuur er uit zal gaan zien en aan wie ik mijn taken kan doorgeven.

Voor nu moet 2012 nog even wachten en kan je mooi even deze Anthropos lezen voordat je begint met het leren van je tentamens.

Veel leesplezier!

Namens het bestuur,

Britt Kunnen
secretaris

Een update van de fSr

Tekst door: Micha Kemeling

Het is nu November en we zijn al bijna 3 maanden als fSr bezig. Het lijkt echter alsof we pas net begonnen zijn. We zijn nu net klaar met opwarmen en dingen beginnen nu pas echt te spelen. Gelukkig hebben we nog 9 maanden te gaan om al onze prachtvisies kenbaar te maken bij het faculteitsbestuur.

Op dit moment zijn we, zoals het hele jaar het geval gaat zijn, goed aan het letten op de bezuinigingen en de invloed die deze op het onderwijs gaan hebben. We merken namelijk dat er voor volgend collegejaar enkele aanpassingen in het OER (Onderwijs en Examen Reglement) gedaan worden die hier mee te maken kunnen hebben. Helaas kunnen we nog niet vertellen wat voor aanpassingen dit zijn, aangezien het slechts een concept-OER is en deze niet openbaar is. Wel gaan wij keihard opkomen voor de rechten van de studenten die hiermee ingeperkt lijken te worden.

Verder zijn we ook bezig met een prachtige jaarplanning, waarin staat wanneer we mooie acties zoals de broodjesactie of de complimentjesactie plannen. Zo zorgen we dat er niet twee raden tegelijk dingen doen en elkaar tegen lopen te werken. Verder komen er nog een aantal activiteiten aan die nu nog geheim zijn.

Nu ga ik iets zeggen wat ik in elk stukje ga herhalen. De fSr-FEW is elke dinsdag aanwezig in de raadkamer, die zich bevindt in M1.54. We zijn dan geopend van 12:45 tot 13:30 en er zit dan een enthousiast raadslid die al je vragen probeert te beantwoorden. Je kunt voor ongeveer alle vragen bij ons terecht, en zelfs al gaan we er niet over, dan we proberen je in ieder geval de goede richting op te sturen.

Verder hebben we een prachtige website die op dit moment nog gevuld moet worden, namelijk de EGO (Evaluatie Gids Onderwijs), te vinden op ego.few.vu.nl. Dit is een website waar evaluaties

Studentenraad
Exacte
Wetenschappen

van vakken staan. Deze evaluaties moeten er door studenten op gezet worden. Er worden een aantal korte vragen gesteld over de moeilijkheidsgraad, de didactische kwaliteiten van de docent en meer. In plaats van een cijfer tussen de 1 en 5 te geven kan je het in woorden uitleggen, waar je meestal veel meer aan hebt.

Dus, nog even een samenvatting van dit hele verhaal; ego.few.vu.nl en fsr@few.vu.nl voor vragen.

Tot in de gangen!

Micha Kemeling

Een update van de OLC

Tekst door: Mike van Rijssel

Hier volgt een update vanuit de OLC. Op dit moment spelen er verschillende dingen. De belangrijkste dingen zijn de her-accreditatie van MNW, het starten van het nieuwe programma Interdisciplinary Sciences (de zgn. 'brede bachelor') en de plannen van de programmacommissie Undergraduate. Hieronder volgt een korte samenvatting per onderwerp.

Her-accreditatie MNW

Iedere opleiding moet iedere vijf jaar opnieuw een kwaliteitskeuring ondergaan, de zogenaamde accreditatie. Aangezien MNW 10 jaar bestaat zal dit binnenkort voor de derde keer gebeuren (de eerste keer is bij de start van een opleiding). Vanuit de OLC zijn we met twee studentleden betrokken bij het rapport dat naar de visitatiecommissie gaat. Als alles volgens planning verloopt zal komend collegejaar in september of oktober de visitatiecommissie onze opleiding bezoeken en daarbij spreken met zowel studenten als docenten van de opleiding. Hierover zullen jullie tegen die tijd meer horen.

Interdisciplinary Sciences

Zoals jullie waarschijnlijk in de wandelgangen wel gehoord hebben, of anders op de laatste ALV, start komend collegejaar een nieuwe opleiding: Interdisciplinary Sciences. Of eigenlijk moet ik zeggen programma, want het is geen op zichzelf staande opleiding. Het idee is dat men een breed studieprogramma volgt met vakken uit alle disciplines van de exacte wetenschappen. In het tweede en derde jaar moeten de studenten van dit programma een thema/richting kiezen. De studenten kunnen kiezen uit Science and Life, Science and Computation, Science and Observation en Science and Sustainability. De richting die ze kiezen in het tweede jaar en de keuzes die ze vervolgens in het derde jaar maken wat betreft minor en afstudeerstage, bepalen welk diploma een student krijgt. In feite kunnen ze dus een diploma van iedere opleiding van FEW krijgen, met daarop de aantekening 'vrije bachelor' en 'programma IDS'.

Nu is er voor MNW nog een extra gevolg, namelijk

dat de eerstejaarsstudenten van IDS zich in zullen schrijven bij MNW. Aangezien IDS een programma is, en niet een op zichzelf staande opleiding, zullen de studenten zich wel bij een bestaande opleiding van FEW in moeten schrijven (via studielink) en de faculteit heeft besloten dat dit MNW zal zijn. In principe zal dit geen verdere gevolgen hebben voor MNW. In het systeem van de VU zullen deze studenten namelijk wel gescheiden worden van de MNW-studenten.

Voor meer informatie over IDS zie vu.nl/ids

Programmacommissie Undergraduate

Vanuit de VU zullen er de komende jaren een aantal veranderingen worden doorgevoerd voor alle bacheloropleidingen. Deze veranderingen zijn in grote lijnen uitgewerkt door de programmacommissie Undergraduate en zijn samengevat als volgt:

- Alle vakken worden 6 ECTS of veelvoud daarvan
- Er komt een academische kern, die voor alle opleidingen nagenoeg gelijk zal zijn, van 30 ECTS
- Er komt een vakgebiedspecifieke inleiding per faculteit of opleidingsthema van 30 ECTS

Hoe dit voor MNW zal uitpakken moet nog blijken. Hierover zullen plannen uitgewerkt worden door Erwin Peterman en verschillende docenten uit iedere leerlijn. Hoewel dit zich dus nog in een pril stadium bevindt, is het wel duidelijk dat de impact hiervan op MNW groot zal zijn! Meer info over de plannen van de programmacommissie Undergraduate kun je lezen in een interview met de voorzitter hiervan, Marijke van der Wende, in de ad valvas van 22 september 2011 (te vinden op www.advalvas.vu.nl).

MNW Cribs: T a m a r a

Tekst door: Roosje Ruis

Deze keer in MNW Cribs: de woonruimte van een eerstejaars. Tamara van Esch heeft na een tussenjaar vorig jaar gekozen voor de studie MNW en heeft daarom een kamertje gezocht in Amsterdam. Ze is uitgekomen bij een huis aan de Rozengracht.

Het huis ligt op 5 minuten fietsen van het centrum, ongeveer tussen het Leidseplein en de Dam. Het is 20 minuten fietsen naar de VU. Al heeft Tamara daar nu niet zoveel aan. Haar fiets is gestolen... "Het is daar echt extreem, van mijn huisgenootje is in vier maanden twee keer haar fiets gestolen. En nu dus mijn fiets", zegt Tamara.

Deze keer dus met het openbaar vervoer, komen we aan bij het huis. Via een smalle lange trap komen we op de verdieping van Tamara en haar huisgenoot. Deze bestaat uit een smalle gang met daaraan grenzend een keukentje, WC, badkamer en drie kamers. Door Tamara word ik een van de kamers ingeleid: haar kamertje, waar ik rustig de tijd krijg om rond te kijken, terwijl zij zoutjes en sap haalt. Mijn eerste indruk is dat het een gezellige, best opgeruimde kamer is. Er staat een bureautje voor het raam, om lekker naar buiten kijkend weg te kunnen dromen en tegen een van de muren staat een tafel waar aan gegeten kan worden. De meubels stonden er al, maar voor als Tamara gaat verhuizen heeft ze al eigen meubels van haar oma en van de kringloopwinkel.

De zoutjes worden op een doos met een dienblad erop geplaatst, die dienstdoet als salontafel en voor de bank staat. Naast neerploffen op de bank is er ook de keuze om te relaxen op het bed, dat naast de bank en het tafeltje staat. Op dat moment wordt echter mijn aandacht gegrepen door de kast tegenover de zitplaatsen. Hierin bevindt zich, naast een TV (die je naar het bed of de bank kan draaien) een platenspeler en

een collectie platen. Ik ben onder de indruk van deze LP's, waarvan ze me er graag een paar laat horen. The Cure, David Bowie en Led Zeppelin komen voorbij, maar tussen deze oude platen bevindt zich er ook eentje van recentere datum, die van haar eigen band Aestrid. Tamara vertelt: "We maken platen omdat de geluidskwaliteit beter is en ze langer goed blijven. Een CD gaat 10 jaar mee, maar een plaat 50 jaar. Daarnaast raken CD's uit, omdat iedereen download dus kan je net zo goed platen verkopen."

Naast met de band, treedt Tamara ook solo op. Ze is erg muzikaal en naast haar studie (waarvan de boeken op haar bureau liggen) moet er genoeg tijd voor muziek zijn. En dat is te zien. In haar kamer bevinden zich een versterker en drie gitaren: elektrisch, akoestisch en semi-akoestisch. "En er komt een piano."

Verder hangen er bandposters aan de muren, onder andere van Antony and the Johnsons en van een band die we eigenlijk allebei niet kennen, maar waarvan de poster gewoon heel mooi is.

In het verdere gemeenschappelijke deel van het huis is ook nog wel wat te zien. Zo is er naast de kamer van Tamara nog een klein kamertje, zo klein dat er alleen een bed in past. Dit kamertje doet dienst als Tamara's inloopkast! We lopen verder naar de keuken, precies groot genoeg voor twee mensen om te kunnen koken, maar meer passen er

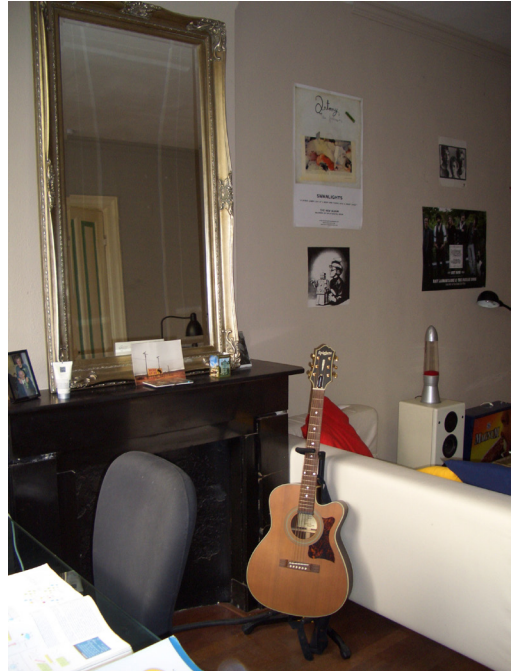
ook niet in. Op de drempel hiervan –aangezien ze niet meer in het kleine keukentje kunnen- treffen we de druk kwebbelende vriendinnen van de huisgenoot aan.

Tamara vertelt enthousiast over haar huisgenoot: “Ze is 25, heel grappig en heeft een goede muzieksmaak dus we wisselen altijd muziek uit.” Op de andere verdiepingen wonen meer mensen. “Eén verdieping lager woont een vrouw die altijd zegt dat ik mijn schoenen uit moet doen, omdat ze daar last van heeft of zo.”

Naast deze gekke mensen nog een vreemd detail: de deurknoppen, die je twee keer zo ver omlaag moet drukken als normale deurknoppen. Van dit feit was ik helaas niet op de hoogte. Als ik weer terug wil lopen door de gang naar de WC krijg ik namelijk de deur niet meer open...

Tamara vind het naar eigen zeggen superleuk om in Amsterdam te wonen: “Ik keek er al twee jaar naar uit, ik ging elke week naar Amsterdam.” Ze heeft namelijk de vooropleiding van het Amsterdamse Conservatorium gedaan. Uiteindelijk heeft ze ervoor gekozen om daar niet mee verder te gaan en om dit jaar te beginnen aan MNW. Toen is ze bij dit huis terechtgekomen via haar neef. Zijn ex-huisgenootje ging in een nieuw huis wonen en daar ging juist iemand een half jaar weg. In de plaats daarvan kon Tamara er komen wonen. Het is dus wel tijdelijk. “Ik ben eigenlijk al naar een nieuw huis aan het kijken...”

Het is dus maar te hopen dat Tamara's volgende huisje net bevalt als de huidige locatie. Al zou het wel fijn zijn als er net wat minder fietsen werden gestolen. Maar ja, het blijft natuurlijk Amsterdam...

Het talent van... Arjan

Tekst door: Teun Bakker

Sinds dit jaar loopt er een nieuw talent rond bij Mens, en zijn naam is Arjan. Hij doet aan een sport genaamd Pencak Silat en de Anthropos is op onderzoek uit gegaan om erachter te komen wat het nou precies inhoudt. Ik heb Arjan geïnterviewd en heb hem het een en ander gevraagd over deze bijzondere sport.

Kun je een korte beschrijving geven wat Pencak Silat inhoud?

Pencak Silat is een Indonesische vechtsport, waaronder de stijl die ik beoefen, genaamd Merpati Putih, valt. Ik zit bij de enige school in Nederland die dit beoefent en de enige in Europa met meer dan één lid. Onze school zit in Leiden. Merpati Putih is uniek omdat er getraind wordt op een bepaalde ademhalingstechniek. Door met de juiste ademhaling ATP op te wekken en op te slaan in jezelf, kun je dit vervolgens opbouwen en kanaliseren naar waar je wil in je lichaam. Hiermee kun je je aanvaller in één klap uitschakelen. Pencak Silat kent vier wegen, eerst naar achter afstand nemen, dan naar links en rechts afstand nemen daarna pas naar voor aanvallen. Dit wordt ook nadrukkelijk aangeleerd: je wilt het niet gebruiken. Het is alleen om je te verdedigen als het echt niet anders kan.

Kun je een voorbeeld geven hoe dat in z'n werk gaat met die ademhalingstechniek?

Met ademhaling kun je bijvoorbeeld jezelf beschermen door gewaarwording van je omgeving. Je loopt door de stad en je kunt rechts of links, rechts

voel je dat er gevaar aan kan komen dus ga je links. Dat train je bijvoorbeeld door een bal in een groep door te geven en wanneer er gestopt wordt met doorgeven, deze door concentratie en meditatie te vinden terwijl je geblinddoekt bent.

Kun je iets vertellen over hoe een training eruit ziet?

Trainen gebeurt eens per week, normaal 3 uur.

We beginnen met een standaard rek- en strek-warming up en vervolgens herhalen we een aantal basisoefeningen. Dit duurt meestal ongeveer 45 minuten. Vervolgens worden we opgesplitst in gevorderden en beginners. Ik train dan wat moeilijkere oefeningen. Bijvoorbeeld, als iemand aanvalt hoe blokkeer je hem dan? We leren hoe je trappen en slagen incasseert en uitdeelt. We leren hoe je deze technieken toepast in de praktijk. Daarna gaan we sparren. Dit is een soort proefgevecht waar alles volgens de officiële regels toegestaan is.

Waar sta je op dit moment en wat probeer je te bereiken?

Ik heb zelf de rode band, dit is de eerste rang. Op de foto's kun je een beetje zien wat ik tijdens mijn bandexamen moest doen. We zijn nu aan het trainen voor Indonesië. In 2013 is daar een evenement dat de Traditie heet. Daar komen tienduizend Mp'ers die willen laten zien wat ze kunnen. Ook kun je er trainingen volgen met guru's etc. We willen daar iets moois laten zien, als vertegenwoordigers van Europa.

Doorgeef interview

Tekst door: Tess Schoneveld

De vijfde editie van het doorgeefinterview, met Ruben van Beugen.

Wat is je favoriete vak?

Medische fysiologie. Ik vind het boek en de hoorcolleges interessant, maar de werkcolleges niet. Ik wou eigenlijk ook geneeskunde studeren. Fysica vond ik ook wel leuk, maar ik vond het wel gemakkelijk.

Wie is je favoriete docent?

Rene Bekker, die basiswiskunde gaf. Hij kon goed uitleggen

Wat is je grootste blunder?

Dat was twee jaar geleden bij voetbal. We waren een promotie/degradatie-wedstrijd aan het spelen met veel publiek, een erg belangrijke wedstrijd dus. En in die wedstrijd ben ik tegen de doelpaal aangelopen en daarbij ben ik bewusteloos geraakt en dus het veld afgedragen. Uiteindelijk hebben we nog verloren ook.

Wat is je verborgen talent?

Luiers verschonen bij mijn kleine nichtje.

Wat is je lievelingseten?

Kip! Alles met kip. Maar geen hele kip, dat is zo een gedoe.

Wat wil je later worden?

Ik wou altijd hersenchirurg worden, en nu wil ik eigenlijk later wel een eigen bedrijf.

Welke activiteiten zou je graag voor Mens wil organiseren?

Uit eten met z'n allen en daarna de stad in, lekker gezellig, iedereen doet waar hij zelf zin in heeft.

Heb je basiswiskunde gehaald? Zo nee, waarom niet?

Ja, 9,5.

(Vraag van Esther) Wat vind je van MNW en waarom heb je MNW gekozen? Wat doe je in je vrije tijd?

Ik vind MNW niet echt fantastisch, maar je kunt er alle kanten mee op en daarom ga ik ermee door. Ik vind de geneeskundekant interessant en de exacte kant gemakkelijk, dus dat lukt me wel. Daarnaast was ik uitgeloot voor geneeskunde. In mijn vrije tijd doe ik aan fitness en voetbal.

Aan wie geef je het interview door en waarom?

Aan een mooi meisje, een eerstejaars met blond haar. Jullie mogen haar uitzoeken want ik ken de eerstejaars niet echt. En mijn vraag aan haar is hoe haar ideale man eruit ziet.

MNWer aan het werk

Tekst door: Danique Barten

Deze keer is Stef van der Meulen grondig geïnterviewd om er achter te komen is hoe het leven na de studie is.

Welke master heb je gedaan?

Ik heb de master Medical Natural Sciences, Medical Physics afgerond

Na je afstuderen ben je begonnen aan een promotie. Waarom heb je hiervoor gekozen en wat voor onderzoek heb je gedaan?

Gedurende mijn Master heb ik een minor project en literatuur studie afgerond op AMOLF, in de Biological Soft Matter groep van Prof. dr. Gijsje Koenderink. Hier deed ik onderzoek naar de mechanische eigenschappen van het eiwit actine, een eiwit dat onder fysiologische omstandigheden spontaan lange draden genaamd filamenten vormt. Boven een bepaalde concentratie vormen deze draden vervolgens een homogeen netwerk met bepaalde viscoelastische eigenschappen die je vervolgens met (micro)-rheologie kan meten. Vervolgens hebben we de invloed van een actine-bindend eiwit genaamd VASP op deze mechanische eigenschappen onderzocht door opnieuw te kijken naar de eigenschappen van het actine netwerk. Tegen het einde van dit project werd ik benaderd door dr. Mirjam Leunissen die mij vertelde dat ze op het punt stond de nieuwe onderzoeksgroep Supramolecular Interactions te beginnen en of ik misschien geïnteresseerd was. Op dat moment was ik er al redelijk van overtuigd dat ik wel wilde promoveren alleen had ik verder nog niet echt onderzoek gedaan over waar. Maar haar voorstel klonk goed en ik vond AMOLF een prettige plek om te werken, dus na een aantal weken te hebben nagedacht, heb ik toegezegd.

Wat vind je van het promoveren?

Het promoveren tot nu toe bevalt me goed, vooral het feit dat je echt met je eigen project bezig bent en dus voor een groot deel zelf kan bepalen welke richting je opduikt is een goede motivatie voor

mij. Ook de flexibiliteit waarin je je tijd kan indelen spreekt me erg aan.

Je werkt nu bij AMOLF Amsterdam. Wat is dat en wat doe je precies? Welke kennis die je bij MNW hebt geleerd pas je nu echt toe?

AMOLF is een onderzoeksinstituut dat gericht is op onderzoek naar atomaire en moleculaire fysica. Het is onderdeel van de stichting voor Fundamenteel Onderzoek der Materie wat weer onderdeel is van de Nederlands organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek. Het onderzoeksprogramma is gericht op twee gebieden:

- 1) Nanophotonica, waarin men onderzoek doet naar de spatio-temporele controle van licht op de kleinste schaal
- 2) Fysica van biomoleculaire systemen, wat voornamelijk gericht is op het achterhalen van de fundamentele fysische processen verantwoordelijk voor bio-moleculaire interacties en de collectieve eigenschappen van cellen die op deze interacties gebouwd zijn.

In de toekomst zal hier nog een derde onderdeel bij komen gericht op fotovoltaiische materialen om uiteindelijk nieuwe innovatieve doorbraken te genereren op het gebied van het opvangen van licht en de daaropvolgende energie productie op grote schaal.

Binnen welke groep val je zelf? En wat houdt dat in?

Ik zelf val binnen de tweede groep en het onderzoek waar ik aan werk is, zoals de naam van de groep al aangeeft, het begrijpen van structuren en interacties die een resultaat zijn van meerdere niet-covalente bindingen. Hieronder vallen bijvoorbeeld de specifieke interacties tussen een receptor en ligand die plaatsvinden op het oppervlak van het membraan van een cel. Op dit gebied is er al veel bekend dankzij computer simulaties, echter is er nog beperkt experimenteel uitgevoerd.

Mijn taak is dan ook het opzetten

van een experimenteel model systeem waarmee we dit soort interacties kunnen meten. We doen dit door middel van het bedekken van sferische microdeeltjes met rechtopstaande korte strengen DNA (50 basenparen). De uitstekende laatste 10 basenparen ('sticky ends') zijn zodanig ontworpen dat deze complementair zijn aan de laatste 10 basenparen van een andere familie DNA strengen die gekoppeld zijn aan een tweede verzameling deeltjes. Wanneer de twee soorten deeltjes in oplossing bij elkaar gemengd worden, zal het DNA op beide oppervlak na verloop van tijd lang genoeg bij elkaar in de buurt zijn om te hybridizeren. Vervolgens is het mogelijk om deze deeltjes weer uit elkaar te krijgen d.m.v. het verhogen van de temperatuur tot voorbij de zogenaamde smelt temperatuur. De hoogte van deze temperatuur geeft ons vervolgens informatie over de onderliggende fysica van de interacties. Daarnaast zijn we bezig een soort optical tweezer opstelling op te bouwen waarmee we individuele deeltjes manipuleren zodanig dat we gekoppelde deeltjes uit elkaar kunnen trekken. Met deze opstelling worden tegelijkertijd de benodigde krachten gemeten die vervolgens weer informatie verschaffen over de mechanische eigenschappen van de interacties. Uiteindelijk willen we met dit systeem onderzoeken of het energetisch efficiënter is om een reeks van verschillende soorten DNA interacties te hebben (bijvoorbeeld een reeks van sticky ends van verschillende lengtes), of een koppeling bestaande uit meerdere bindingen van gelijke aard. De kennis die hieruit kan voortkomen zou wellicht gebruikt kunnen worden voor studies naar het ontwerpen van medicijnen. Medicijnen worden zodanig ontworpen dat het functionele molecuul heel specifiek bindt met 1 type receptor. Dit is vooral om de effectiviteit te verhogen, het zal minder snel binden op de verkeerde plek. Echter gaat dit ten koste van de efficiëntie aangezien het meer moeite kost om de juiste plek te vinden. Met ons model systeem zouden we wellicht een kleine stap kunnen zetten in de richting van het ontwerpen van efficiëntere medicijnen. Maar voordat het zover is moet er nog veel onderzoek gedaan worden.

*Dat is een heel verhaal zeg.
Verdient het dan ook goed? Maak je veel uren?*

Ik heb een normaal fulltime

contract, dus ben ik verplicht 40 uur per week aanwezig te zijn, echter is het in de praktijk vaak wel meer. Zelf kun je deze 40 uur vervolgens redelijk flexibel invullen. Je wordt wel geacht tussen 9.30 en 17.00 uur aanwezig te zijn vanwege het ondersteunend personeel, maar in overleg met je groepsleider kun je aardig spelen met de tijden. Daarbij verdient het modaal waarmee ik persoonlijk zeer goed kan leven en bovendien zijn er een aantal zeer positieve secundaire voorwaarden zoals een 13e maand en >40 vakantiedagen per jaar.

Heb je leuke collega's?

Met zowel de collega's binnen mijn eigen groep als erbuiten kan ik het goed vinden, wat automatisch zorgt voor een ontspannen sfeer op de werkvloer. Iedereen is vriendelijk en zeker bereid om je bij te staan wanneer je hulp nodig hebt. Ook wordt er elke dag om ongeveer dezelfde tijd met een grote groep met elkaar geluncht, en af en toe wordt t werk afgesloten met een borrel waar je je collega's een keer spreekt over iets anders dan wetenschap.

Wat zou je in de toekomst willen bereiken in je werk?

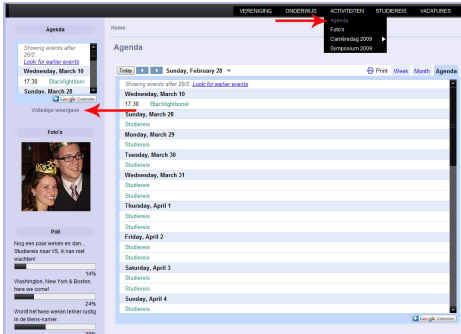
Op dit moment zou ik hier nog weinig over durven zeggen. Ik ben dit wereldje een beetje toevallig ingerold en tot nu toe vind ik het onderzoek doen nog erg motiverend. Maar of ik na deze periode hierin verder wil dat is nog de vraag. Ik zie mijzelf nu alleen nog niet als groepsleider laat staan professor dus dan is verder gaan in het onderzoek misschien niet de meest slimme weg. Wellicht dat ik gedurende dit project wel met de juiste mensen uit de industrie terecht kom, wie weet.

Heb je nog iets toe te voegen?

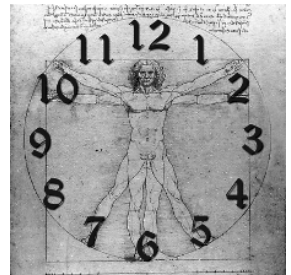
Promoveren zou ik iedereen aanraden die het wetenschappelijk onderzoek doen leuk vind. Je ontmoet interessante mensen, je krijgt de kans om over de hele wereld je onderzoek te laten zien en je hebt de bijna onbeperkte vrijheid om je onderzoek in die richting te sturen die jij wilt. Iets wat je in de industrie een stuk moeilijker zult vinden, bovendien is het naar mijn inziens een stuk makkelijker een promotie plek te vinden dan een baan elders, iets wat in deze tijd ook niet geheel onbelangrijk is.

Agenda en Verjaardagen

December	#	Januari	#	Februari
	01	2012!	01	
	02		02	Sietske T
	03		03	Vertrek Mens-wintersport
	04		04	
Tim A, Sinterklaas	05		05	
	06		06	
	07	Martijn D	07	
Mirelle	08		08	
	09		09	
	10		10	
	11		11	
Dirk A	12		12	Terugkomst Mens-wintersport
Kertlunch	13		13	Marja V
	14		14	<3
	15		15	Lizeth S
	16	Timo M	16	
	17	Kelly J	17	Stijn H
	18		18	
	19		19	
	20		20	
Patrick B, Stufi	21		21	
Esther v T	22		22	
	23		23	
	24		24	
1ste kerstdag	25		25	
2de kerstdag	26	Margriet W	26	
	27		27	Geerten V
Marlies de Wispelaere	28	Anne v O	28	Jeffrey A
	29		29	
	30		30	
2011...	31		31	

De Mens-kalender is ook te vinden op de website (<http://www.mens-vu.nl/agenda>).

R a - R a - Raadsels

Tekst door: Tess Schoneveld

Onderweg

Bart en Els, allebei net thuis van een vakantie in het buitenland, willen elkaar zo vlug mogelijk zien. Ze wonen echter 60 km van elkaar. Aan de telefoon spreken ze af elkaar tegemoet te rijden. Bart, die in een gammel wagentje rijdt, rijdt met een snelheid van 80 km per uur. Els haalt met haar sportieve karretje 130 km per uur.

Hoe groot is de afstand tussen beide auto's precies 1 minuut voordat ze elkaar tegenkomen?

77777

Je hebt zesmaal het cijfer zeven. Je mag deze zevens in een bewerking stoppen waarin je mag delen, vermenigvuldigen, optellen, enz. Echter, je mag alleen zevens gebruiken!

Vorm met deze zevens een bewerking zodat het resultaat gelijk is aan 100

Er was eens een slak en een put...

Een slak vertrok aan de bodem van een 20 meter diepe put op een reis recht naar boven. De hellingen van de put waren perfect verticaal. Overdag kroop de slak 3 meter omhoog maar 's nachts schoof ze 2 meter naar beneden!

Hoe lang duurt het voor de slak boven is?

Oplossingen

Slak en put: Hier zit een addertje onder het gras (of in de put). De slak stijgt inderdaad 1 meter na 1 dag en 1 nacht maar na 17 dagen en nachten is ze 17 meter boven de bodem en stijgt ze nog 3 meter op dag 18 ij dus de slak kruipt uit de put wanneer nacht 18 begint.

Onderweg: Ze rijden naar elkaar toe met een snelheid van $(130+80)\text{km/u} = 210\text{km/u} = 3,5\text{km/min}$. De afstand tussen hen is dan dus 3,5 km. Het gegeven van 60 km is volledig overbodig!

7 7 7 7 7: Er zijn 2 oplossingen:
 $(7+7)*(7+7)/7 = 100$
 $(77-77)/7 = 100$

De Carrièredag

2 0 1 1

Tekst door: Rouquaya Ayadi

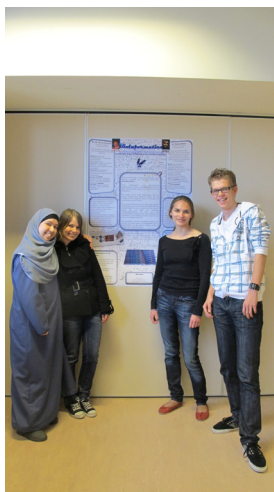
Van het regenachtige, grijze weer op 12 oktober 2011 hebben veel MNW'ers weinig gemerkt. De warmte en gezelligheid die kenmerkend waren voor de carrièredag hebben er mede voor gezorgd dat dit een onvergetelijke dag werd.

De carrièredag is een evenement dat georganiseerd werd door het bestuur der studievereniging Mens. Doel van de dag was om studenten en geïnteresseerden een beter beeld te geven over de mogelijkheden die de studie Medische Natuurwetenschappen biedt. Hierbij kwamen zowel de masters als de mogelijke (onderzoeks-)banen in het licht.

Na een leuk welkomstwoord van de voorzitter van het bestuur, Danique, was er de mogelijkheid om presentaties van verschillende instituten en bedrijven bij te wonen. Na de lunch kwamen ook alumni aan het woord en was er gelegenheid om deel te nemen aan een cursus. Tijdens de lunchpauze kon men dan de carrièremarkt bewandelen en werden de verschillende masters gepresenteerd door de eerstejaars MNW.

De masterpresentaties werden gehouden middels eerder gemaakte posters. Het presenteren verliep in een leuke sfeer waarin de balans werd gezocht tussen vreugde en spanning. Geïnteresseerden en belangstellenden bekeken de posters en stelden verschillende vragen. Toen de jury die de posters ging beoordelen, binnenstapte, steeg de spanning. En met het vertrek van

de juryleden kwam nieuwsgierigheid om de hoek kijken, want iedereen was benieuwd naar de 'beste poster'. De uitslag liet echter op zich wachten tot het einde van de dag. Toen maakte dr. ir. Erwin J.G. Peterman bekend dat hoewel alle presentaties goed verliepen, de poster 'Bioinformatica' de prijs verdient.

Het verhaal zou onvolledig zijn wanneer niets over de lunch vermeld zou worden.

Deze bestond uit belegde broodjes, fruit en drinken. Het viel me tijdens de lunch eigenlijk op hoeveel invloed gewoontes hebben op ons gedrag. Meerderen grepen namelijk naar de bruinkleurige bekertjes (karnemelk) om hun dorst te lessen na de boterhammetjes verwerkt te hebben. Met een vreemde blik keken ze op na een eerste slok genomen te hebben. Wat een zure chocolademelk!

Het heeft trouwens iets aparts als je daar staat en ziet hoeveel totaal verschillende instanties en bedrijven aanwezig zijn, terwijl je beseft dat al die verschillen én overeenkomsten ertussen één geheel vormen genaamd Medische Natuurwetenschappen! Kortom, er was op deze dag zoveel tegelijk dat ik haast ogen en oren tekort kwam. Er was zoveel informatie te verkrijgen en de organisatie verliep uitstekend.

Bestuursleden: complimenten!
MNW'ers: zorg dat je er de volgende keer (weer) bij bent!

De eerste OV-race!

Tekst door: Thomas Koopman

Op 23 november 2011 vond in Amsterdam de allereerste Mens-OV-race plaats. De mensen moesten nog wel even eten voor de race en tussen 5 en 6 uur hing er een relaxte sfeer in de Menskamer, zeker toen een aantal deelnemers ontdekten dat er nog gratis schepijs in de vriezer lag! De deelnemers kwamen één voor één binnendruppelen, en naarmate het begin van de race naderde werden mensen steeds enthousiaster en kreeg iedereen er zin in. Wat stond hen te wachten?

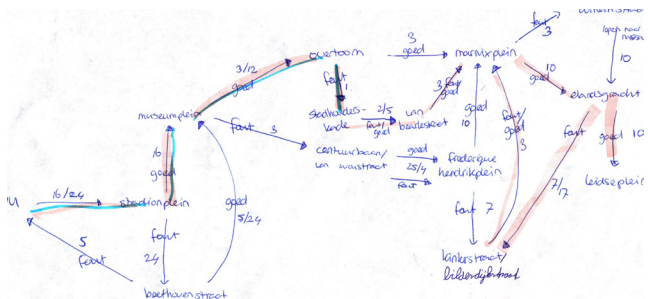
Het idee van de OV-race is als volgt. Er zijn twee teams. Deze teams krijgen een bestemming te horen en moeten daarheen met het openbaar vervoer. Wanneer je als team op je bestemming bent, moet je contact opnemen met de knooppuntcoördinatoren. Deze geven een vraag of opdracht door. Na het uitvoeren van de opdracht of het beantwoorden van de vraag krijg je een nieuwe bestemming te horen, en op de nieuwe bestemming krijg je weer een nieuwe vraag of opdracht.

van het spelletje om de hoek: moeten we nu een biertje doen, of zouden we er al bijna zijn en kunnen we beter snel doorgaan? Ons team besloot steeds weer om dan maar door te gaan, want het kon nu toch niet lang meer duren... Dus toen we uiteindelijk na ruim twee uur naar de Gieter mochten rennen, was een biertje zeer welkom!

Welke bestemming je te horen krijgt, is afhankelijk van het antwoord dat je geeft: een goed antwoord levert een snelle route op naar de eindbestemming, evenals een goed uitgevoerde opdracht, maar bij een fout antwoord of het slecht uitvoeren van een opdracht zal je een omweg volgen. Het team dat het eerst bij de eindbestemming aankomt is de winnaar.

Ons team bleek tweede, en dus laatste, met een kwartier verschil. We waren dan ook zeer verbolgen over een fout in het spel, want iedereen weet natuurlijk dat er in de Menskamer precies 47 mokken kunnen hangen en dat is meer dan 45! Afijn, je mag natuurlijk geen slechte verliezer zijn, dus we hebben er nog een gezellige avond van gemaakt. De OV-race is zeker voor herhaling vatbaar!

De knooppuntcoördinatoren (Britt en Stijn) hebben dus twee ingewikkelde routes moeten bedenken, met op ieder knooppunt twee richtingen. En daarnaast waren er natuurlijk allemaal vragen en opdrachten, zoals: Hoeveel deuren voor brandweerauto's heeft de brandweerkazerne op de rozengracht? Of: wat is het antwoord op de volgende som? De som was een of andere rekenkundige rij. Dus stonden er een stelletje nerds op de woensdagavond een som uit te rekenen op het Muntplein!

De eindbestemming was natuurlijk een café, dat had iedereen al voorzien. Dus kwamen de psychologische elementen

Verhalen uit de W e t e n s c h a p

Tekst door: Mike van Rijssel

Stamceltherapie effectief tegen diabetes

Diabetespatiënten maken niet voldoende van het hormoon insuline aan, waardoor hun bloedsuikerspiegel niet constant blijft. De reguliere therapie hiervoor is insuline-zelfregulatie, wat betekent dat een patiënt enkele keren per dag bij zichzelf insuline moet injecteren. Deze zelfregulatie kan niet even precies gebeuren als zou gebeuren door het lichaam zelf in de gezonde situatie, en is daarom niet ideaal.

Onderzoekers van het National Institute of Advanced Industrial Science and Technology in Japan hebben echter veelbelovende resultaten verkregen van hun experiment met ratten. Hierbij hebben ze stamcellen, via de neus, uit de hersenen van volwassen ratten genomen, om precies te zijn uit de hippocampus en de bulbus olfactorius (EN: olfactory bulb). Deze zijn vervolgens behandeld met het eiwit Wnt3a en in een jasje van collageen geplaatst. Het Wnt3a-eiwit zorgt ervoor dat de insulineproductie in de stamcellen op gang komt. Vervolgens werden de cellen op de alvleesklier van de ratten geplakt.

De bloedsuikerspiegels van alle ratten normaliseerden zich, zelfs als de ratten extra suiker binnenkregen. Toen de onderzoekers de verrijkte stamcellen na negentien weken verwijderden, vervielen de ratten weer in hun diabetes. Deze resultaten zijn veelbelovend, aangezien het ook bij mensen mogelijk is om op eenvoudige wijze, via de neus, aan stamcellen te komen. Het feit dat de stamcellen op de alvleesklier van de ratten geplakt konden worden, betekent dat het orgaan niet hoefde te worden beschadigd. Dit zou dus een minimaal-invasieve en permanente behandeling tegen beide typen diabetes kunnen worden!

Vrij naar: <http://www.kijk.nl/nieuws/eigen-stamcellen-ingezet-tegen-suiker/>

Leven zonder immunosuppressors na niertransplantatie

Niertransplantaties gaan gepaard met een levensvoorraad immuunsysteemonderdrukkende medicijnen om afstoting te voorkomen. Immunoloog en reumatoloog Samuel Strober van de Stanford University in California heeft een nieuwe celtherapie ontwikkeld die oud-nierpatiënten een medicijnvrij leven lijkt te beloven. Normaal worden lichaamsvreemde weefsels door een gezond immuunsysteem aangevallen en opgeruimd. Strober weet echter het immuunsysteem slim te herprogrammeren.

Tijdens Strobers onderzoek kregen de patiënten eerst nog de 'oude' medicijnen voorgeschreven. Hierna bracht hij het aantal witte bloedcellen, die een belangrijk onderdeel van het immuunsysteem vormen, verder terug met behulp van bestraling en het toedienen van antistoffen. Nu het eigen immuunsysteem feitelijk onderuit was gehaald, kregen de proefpersonen miljoenen nieuwe, witte bloedcellen van de orgaandonor toegediend samen met CD34+-stamcellen die de bloedcellen onderdeel laten worden van het

immuunsysteem van de patiënt.

Nu komt de truc waar Strober dertig jaar aan gewerkt heeft: de negatieve selectie. Het immuunsysteem merkt het lichaamsvreemde orgaan op en probeert te beoordelen of de aanval moet worden ingezet. De patiënten zijn nu echter verrijkt met miljoenen witte bloedcellen van de donor, die het orgaan herkennen. Om alle neuzen dezelfde kant op te richten, verwijdert het immuunsysteem de bloedcellen die het orgaan herkennen (als lichaamsvreemd). Deze negatieve selectie zorgt ervoor dat het orgaan met rust wordt gelaten. Hierna wordt het gebruik van immuunsysteemonderdrukkende medicijnen langzaam afgebouwd totdat de patiënt geheel medicijnvrij is. Acht van de twaalf proefpersonen leven inmiddels al drie jaar medicijnvrij.

Strober wil nu kijken of ook organen die qua HLA (humaan leukocytenantigeen) niet overeenkomen met de ontvanger met zijn methode kunnen worden getransplanteerd, zoals het geval is bij de beenmergmethode van Sachs. Als dit mogelijk blijkt, kunnen de wachtlijsten voor organen flink worden ingekort.

Vrij naar: <http://www.kijk.nl/nieuws/medicijnvrij-leven-na-niertransplantatie/>

Meer informatie is te lezen in New England Journal of Medicine: <http://tinyurl.com/No-Drugs-Kidney>

Advertentie
REPROGRAFIE

V e r s l a g van de ALA

Tekst door: Stijn Sonneveld

Dinsdag 15 november was het weer tijd voor een avond voor alle actieve leden, verzorgd door het bestuur: de ALA. Van tevoren was er in de mail gewaarschuwd om ook sportkleding mee te nemen, dus iedereen was benieuwd wat voor sportieve activiteit we zouden gaan doen.

Om half zes zat de Menskamer al aardig vol, toen het eten kwam. Wij begonnen met eten, terwijl ondertussen de laatste mensen nog binnenkwamen. Nadat we ook nog een heerlijk toetje hadden gegeten, ging om zeven uur de lopers-groep alvast weg. Om tien over zeven volgden ook de fietsers en er volgde een kort ritje naar een complex met verschillende hallen, een stukje voorbij station Zuid.

Vanwege de perfecte timing kwamen de fietsers en de lopers ongeveer op dezelfde tijd aan bij de sporthal. Snel door naar de kleedkamer om ons om te kleden, waarbij de meesten gewoon op blote voeten gingen. We hoefden slechts een gang over te steken, om in een klein gymzaaltje terecht te komen, waar Danique en Elias al een heel hindernisparcours hadden opgezet. Omdat we nog even moesten wachten op de "opruimers" Marjolein, Menne en Thomas, konden we alvast kennismaken met het parcours.

Het eerste gedeelte bestond uit hoepels die achter elkaar op de grond lagen en een aanloop vormden voor de springplank met bok. Vervolgens ging het verder over het rek, waarbij je eerst naar boven moest klimmen. Bij het volgende onderdeel moest je met een trampoline over een touw springen en op de dikke mat terechtkomen. Onder hevig protest van Elias werd deze mat tegen de trampoline aan geschoven, om het gat van een à twee meter tussen trampoline en mat te dichten. Vervolgens moest je via een springplank op een kast springen, naar een volgende kast springen en tenslotte op de grond terechtkomen. Bij het laatste onderdeel moest je over een bank rennen en al springend een touw grijpen, zodat je naar de dikke mat kon zweven en daar terecht kon komen.

Nadat iedereen het rondje een paar keer had

gemaakt en de opruimers ook waren gearriveerd, konden we met het spel beginnen: hindernisslagbal. Allereerst kregen we allemaal een nummertje voor de indeling van de twee teams en vervolgens konden we beginnen. Vooral het rek bleek een groot struikelblok en velen werden daar gebrand. Uiteindelijk won ons team, ondanks dat het andere team vaak "4 en een half" uit had.

Nadat we met z'n allen snel al het materiaal hadden opgeruimd, afgezien van de twee dikke matten, gingen we nog een paar potjes dikke matten-trefbal spelen. Al bleek dat deze dikke matten zo stevig waren dat ze eigenlijk niet waren om te gooien met een bal. Toen was het half tien en zat onze tijd er alweer op. Snel de dikke matten tegen de muur aangezet en naar de kleedkamer gegaan om ons weer om te kleden. Hiermee kwam een einde aan een gezellige avond en ik zou graag het bestuur willen bedanken voor het organiseren van deze leuke ALA.

Familiedag

2 0 1 1

Tekst door: Tess Schoneveld

Zaterdag 19 november was het dan eindelijk zover, de MNW familiedag. De dag waarop je je ouders, broertjes, zusjes, opa en oma eindelijk eens kon laten zien waar jij nu al die tijd mee bezig bent.

Het begon allemaal om 10 uur in de Menskamer, die voor de gelegenheid was ontruimd en uitpilde van familieleden die gezellig onder het genot van een bekertje koffie of thee stonden te praten, vol spanning over wat deze dag hen zou brengen.

Tegen half 11 vertrokken we naar KC-159 waar dhr .T.Hoekstra een college Fysica van Leven verzorgde. De familiedag stond in het teken van de vier masterrichtingen, zodat de familie en ook de studenten een beeld kregen welke kanten je met MNW allemaal op kunt. Na dit college vertrokken we naar de polikliniek waar we drie demonstraties kregen van Medische Fysica, deze werden verzorgd door dr. J.H.Meijer. Er werd onder andere een ECG gedemonstreerd, de slagader in de hals werd met behulp van echografie in beeld gebracht en we kregen een opstelling te zien waarmee luchtstromen zichtbaar gemaakt kunnen worden (handig voor in de operatiekamer).

Toen volgde de erg lekkere lunch in de Tuinzaal, waar iedereen weer even bij kon tanken voor het middagprogramma. In deze pauze kreeg de familie te zien wat Mens inhoudt, door middel van een leuk filmpje.

Na de lunch volgde een college van dr. P. Koolwijk over Medische Fysiologie, waarin de bloedstroom binnen en buiten het hart werd uitgelegd. Tegen twee uur was het tijd voor het practicum Moleculaire Klinische Diagnostiek,

waar we onder andere een demonstratie van de bepaling van cafeïne in koffie m.b.v. HPLC te zien kregen, een korte presentatie farmaceutische wetenschappen hebben gehad en meer geleerd hebben over massaspectrometers en slangengif.

Uiteraard volgende er een borrel in de Menskamer, waar we konden napraten over de dag, plannen konden maken waar we met onze ouders zouden gaan eten, en op of aanmerkingen konden maken opschrijven, ter inspiratie voor de volgende

familiedag. Ik denk dat ik niet alleen namens mezelf spreek als ik zeg dat het een zeer geslaagde dag was en het fijn was om familie eens te laten zien waar je ongeveer mee bezig bent.

Nog even dit: deze dag was natuurlijk niet wat die geweest was zonder de familiedagcommissie, en daarom: Anke, Marlies, Stijn, Janita en Rosalie, bedankt voor de organisatie!

Achter de schermen bij de... SportCie

Tekst door: Stijn Sonneveld

Hoe gaat het nu met de SportCie? Dit jaar heeft de SportCie versterking gekregen van een nieuw lid: Menne uit het tweede jaar. De wintersport staat ook weer voor de deur. Een ideaal moment dus om even te spreken met de voorzitter van de commissie: Olaf.

Waar gaat de wintersport dit jaar heen?

We gaan dit jaar naar St. Jean d'Arves. Dat ligt in de Franse Alpen vlakbij de Italiaanse grens.

Van wanneer tot wanneer zal het plaatsvinden?

Van 3 februari tot 14 februari. Dit is de eerste week van de vierde periode.

Waarom zou iedereen mee moeten gaan?

De wintersport blijkt ieder jaar weer erg gezellig te zijn. Je kan het als kans gebruiken om te leren skiën of snowboarden. Hoe langer je wacht daarmee, hoe moeilijker het zal worden om het te leren. Of je kunt natuurlijk met een groepje zelf lekker op verkenning en genieten van het lekkere zonnetje in de bergen.

Wat kunnen we voor de rest nog verwachten van de SportCie dit jaar?

Er komen nog twee grote activiteiten aan. Dit zijn de Batavierenrace en het zeilweekend. De Bata zal plaats vinden op 28 en 29 april. De inschrijflijst hangt hiervoor ook al op de deur en er zal binnenkort een mail met meer informatie verstuurd worden. Het zeilweekend zal vlak voor de zomervakantie plaatsvinden. Waarschijnlijk gaan we naar de Vinkeveense plassen. Daar wilden we vorig jaar heen maar dat ging toen niet door. Verder willen we nog een paar kleine activiteiten zoals volleybal en een triatlon organiseren.

Wil je zelf nog iets toevoegen?

Betreffende de wintersport:

De eerstejaars hebben nog een tentamen tot 17:15 op de vertrekdag. Wij zijn hiervan op de hoogte en zijn daarmee bezig. Gewoon inschrijven als je meewilt!

MENS in Beeld

Opa en Oma borrel

Weerwolven

VU Boekhandel Amsterdam

Wil jij hier adverteren?
Neem contact op via mens-vu.nl!

Medtronic